

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Dissertatio Theologica De Formulari Ab Illustrissimis Episcopis Belgii Proposito In Causa Jansenii

Claremontius, Johannes

Coloniæ, 1693

§. XIV. Quibus modis peccat in moribus qui sensum Jansenii excusat.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40333

clesia universa Catholica placuerit, nec in ipsis hæreticis baptisma commune rescindere. Et lib. 2. cont. Cresconium: *in eo, inquit, vos hæretici estis, quod eos qui nobiscum habent unum baptismum, tamen rebaptizatis.* Ita S. Doctor hæreticos pronuntiat ex facto, ex quo arguebatur animus hæreticus. Quidni eadem prorsus ratione quis redarguat eos qui sensum Jansenii excusant? Ex hoc enim ipso illum excusatum volunt quod eundem teneant, aut non putent id hæreticum esse quod ab Ecclesia damnatur ut hæreticum: prout plures Episcopi & Doctores censuerunt an. 1660. 7. Septemb. damnando Epistolas Montaltii quæ postea à S. Sede pariter damnatæ fuerunt.

Donec igitur hunc sensum Jansenii ejuraverint, animus eorum ab hæresi immunis credi non potest. Atque ita hanc in rem Honorius Imperator scribit ad Aurelium Carthaginensem: *ut quicumque damnationi supra memoratorum, quo pateat mens pura, subscribere impiâ obstinatione neglexerint, Episcopatus amissione mulctari, interdictâ in perpetuum expulsi Civitatibus communione priventur.* Hæc Imperator statuit in Pelagianos qui autorum suorum sensus excusare volebant: ex hoc enim suspectos de hæresi tractabat ut hæreticos, quamvis mentem alienam ab hæresi profiterentur se habere.

§. XIV.

Quibus modis peccat in moribus qui sensum Jansenii excusat.

PRæter errores qui fidem respiciunt, alii quoque sunt qui adversus regulas morum militant, & gravi peccato implicant eos qui contumaciter illis adhærent. Unus error vocatur falsitas qui contra apertam seu declaratam & definitam veritatem pugnat. Ita Lantfrancus l. de Sacram. dicit, *veritas pro manifestatione in sacris sæpe Litteris reperitur.* Et Plutarchus libro *utra animantium plus rationis habeant*, de impugnatore manifestæ veritatis ait, *suscepisse cum ipsa veritate contentionem.*

Talis error est excusatio sensus Jansenii: nam Pontifex declarat & definit, quinque Propositiones in sensu à Jansenio intento esse damnatas, illudque tanquam verum toti Ecclesiæ proponit: ex quo contradictorium manifestæ seu declaratæ & definitæ falsitatis redarguitur. Proinde sicut prior pars propositionum quartæ & quintæ inter Jansenianas

nianas in facto Semipelagianorum declaratur falsa, ita assertio quod propositiones illæ non sint damnatæ in sensu à Iansenio intento ex declaratione Ecclesiæ est falsa. Aperta igitur est falsitas ut illam tenere, aut factum istud pro incerto habere, sit manifestæ veritati resistere & velle falli aut fallere.

Temeritatis eandem excusationem accusavit Facultas Sorbonica: utpote quatenus non cedit autoritati S. Sedis Apostolicæ, cujus iudicio accessit consensus Episcoporum Galliæ & omnium Doctorum, si paucos excipias refractarios. Scandalosam quoque illam appellavit eadem facultas: non solum propter offensionem, quam parit in Ecclesia: sed insuper quia præbet occasionem renovandæ ex integro post damnationem, Jansenii doctrinæ. Denique injuriosam esse dixit Summo Pontifici, qui nimirum factum Jansenii summâ, quæ posset desiderari, diligentiam examinavit & iudicavit: atque etiam Episcopis Galliæ, qui factum istud denuntiarunt: Hos etenim omnes vel oscitantiam redarguit, quasi in facto claro erraverint: vel temeritatis quod in facto obscuro iudicium & cenuram præcipitaverint, severissimè damnando sensum quem satis certò perspectum probatum non habebant.

§. XV.

Ad schisma tendit excusatio sensus Jansenii, quod inveteratum in hæresim transit.

Viderint etiam qui eandem excusationem afferunt vel probant, num dici non possit schismatica. Certè Alexander VII. illos INIQUITATIS FILIOS appellavit. Filius autem iniquitatis est, qui iniquitatem defendit, aut inobediens factus Superiori iusta decernenti non obtemperat. Non autem aliundè nata sunt schismata, inquit S. Cyprianus ep. 3. ad Cornelium, quam indè quod sacerdoti Dei non obtemperatur, nec unus in Ecclesiâ ad tempus sacerdos & ad tempus iudex vice Christi cogitatur. Cui si secundum Magisteria divina obtemperaret fraternitas universa, nemo adversus sacerdotum collegium quidquam moveret, nemo post divinum iudicium, post populi suffragium, post Coepiscoporum consensum iudicem se jam non Episcopi sed Dei faceret.

Perturbatores quoque publicæ tranquillitatis esse illos declarat idem Pontifex. Perturbatio autem oritur ex scissura animorum: undè schisma juxta S. Thomam nomen suum accepit. Ideò qui cum rebellionem